

på de her ting, og at det også indgår i behandlingen af høringssvarene.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg mener, at hr. Hans Christian Schmidt er alt, alt for pessimistisk. Jeg tror, at det, vi ofte hører fra virksomhederne, nemlig at bare de kan få at vide, hvad det er, vi gerne vil have, og de får tilstrækkeligt med tid til at udvikle det, og der sker noget internationalt, så skal de nok klare opgaven, i mange tilfælde er det rigtige.

Jeg glemmer aldrig, at da vi skulle diskutere katalysatorer på biler, fik vi at vide, at hele den europæiske bilindustri ville gå nedenunder og hjem. I dag er alle biler påmonteret det. Da vi skulle lave blokeringsfri bremseser, fik vi at vide, at alle europæiske virksomheder ville gå nedenunder og hjem, og det er allerede gennemført.

Selvfølgelig skal vi lytte, og det har jeg jo sagt vi vil, til specielle problemer i enkelte virksomheder og sådan noget, men vi skal også en gang imellem, hvis vi tror, noget er teknisk muligt og økonomisk forsvarligt, turde sætte os nogle mål og sige, at det gør vi, og så høre reaktionen, som vi gør nu ved, at vi har en dybtgående dialog, inden vi træffer beslutningen. Det synes jeg faktisk er den rigtige form i stedet for at grave sig ned og sige: Vi tør ingenting.

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen jeg er nødt til at sige til miljø- og energiministeren: Problemet er ikke, at dansk erhvervsliv ikke er i front, det er førende i verden. Det kan godt være, den danske regering ikke er det.

Det er derfor, det er uforståeligt, at den danske regering mener, at den industri, som er førende i verden, skal man nu straffe lidt, pålægge nogle flere afgifter, pålægge nogle flere restriktioner. Der må man så sige til miljø- og energiministeren: Det er uforståeligt, at det er den måde, man skal behandle f.eks. en virksomhed som Danfoss på.

Man kan jo da selv prøve at undersøge det. Det er jo ikke en virksomhed, som ikke kender til miljø. Tværtimod er det jo en af de virksomheder, der bliver rost for sin miljøindsats. Der er ingen grund til at tro, at Danfoss ikke gør, hvad de kan. Som det blev nævnt før, så har de allerede nu selv investeret 300 mio. kr. i de her ting.

Vi burde i stedet rose Danfoss, og så burde ministeren lade være med at lade det her område være det område, som regeringen skal profilere sig på. Jeg forstår godt, at ministeren måske

gerne vil ud og sige sådan noget. Men det kunne han gøre bare med at henvise til, at dansk erhvervsliv er førende i verden, og det kan man rose det for. Man behøver ikke at afgiftsbelægge det med 200 mio. kr. oveni, og man behøver ikke at stille det over for krav om, at det som det eneste land i verden skal udfase dem senest 1. januar 2006. Det er ikke nødvendigt. Man kan bare rose det allerede nu for dets indsats. Der går det foran.

Ulrik Kragh (V):

Miljøministeren henholder sig til, at denne her form for aktiviteter bekendtgørelsesmæssigt kunne skabe flere arbejdspladser. Jeg synes dog, det er pudsigt, at høringssvarene angiver, at firmaer som Nilan A/S, Dantherm A/S, Gramstrup Køling A/S, Vestfrost A/S, Thermo King Container, SMB, Danfoss, og jeg kan tilføje NKT og Lucent, som har arbejdsmiljømæssige problemer i forhold til det her, mener, at det er problematisk.

Jeg synes på en eller anden måde, at ministeren må tilkendegive, at disse indvendinger også vil blive vurderet i forhold til omkostningen ved tabte arbejdspladser.

Helge Mortensen (S):

Som jeg hørte ministeren, så gav ministeren i svaret udtryk for, at Miljøstyrelsen havde kontakt med alle de pågældende virksomheder, og at man drøftede indholdet af de problemer, der var i høringssvarene for virksomhederne.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren, om det er ministerens opfattelse, at de pågældende virksomheder, deres direktion og deres faglige personale og ekspertise på det område monstro skulle være bedre til at fremføre en sag for de virksomheder end hr. Hans Christian Schmidt.

Bodil Thrane (V):

Nu har ministeren brugt en hel del tid på at nævne eksempler i fortiden, der er lykkedes for at nå høje mål. Men jeg kunne da godt nævne bare et enkelt eksempel og måske flere, hvor virksomhederne skulle slås for deres eksistens overhovedet.

Hele vores frugtavlbranche har haft svare problemer med bare at få en enkelt undtagelse for overhovedet at overleve, og derfor er vores spørgsmål overhovedet ikke irrelevant. Vi er meget optaget af både at bevare miljøet, arbejdspladserne og virksomhederne her i Danmark.